

Ми про це пам'ятаємо!

Кінець листопада забарвлений сумом від пам'ятних днів, присвячених жертвам голодомору в Україні. 16 листопада 2017 року учні 8- 9-х класів БВУФК разом зі своїми вихователями (Ломакой Т.О., Кропачовой Л.П.) відвідали Національний музей «Меморіал жертв Голодомору». Важливим завданням Меморіалу жертв Голодомору є нагадування про українську

ідентичність, яку намагалися замінити радянською. Меморіал виконує роль посередника в процесі передачі спогадів та інформації про Голодомор, демонструючи зв'язок поколінь української нації та зберігає пам'ять про спробу її знищення.

Особливу увагу дітей привернув «Атлас Голодомору», де продемонстровані втрати населення у 1932 – 1933 роках в Україні. Карти темпів впровадження колективізації та хлібозаготівель – показали штучність створених умов, що призвели до масових смертей. «Свіча пам'яті», «Дівчинка з колосками», Янголи при вході в музей та Алея «чорних дощок» хвилюють свідомість і найтонші струни людських почуттів. Дитячі очі наповнювалися слізьми за втраченими життями безвинно постраждалих людей. Теперішнє і майбутні покоління мають зробити все для того, аби ніколи більше не допустити повторення таких трагічних сторінок у нашій історії.

Знання про історію Голодомору, які надає музей, порушують питання моралі – плекання поваги пам'яті жертв, співпереживання та переосмислення власних поглядів на життя, яке є найвищою цінністю.

На унікальній зустрічі, яка має ризик ніколи не повторитися, учні БВУФК, представники ЗМІ зустрілися із трьома свідками Голодомору. Микола Павлович Онищенко пережив геноцид в селі Роза, на околиці Бердянська. А з 2014 року проживає ще одне випробування: через військове

вторгнення Росії на Донбас змушений був покинути рідну домівку у Луганську. Два інші свідка – Зіновій Іванович Масло та Тамара Михайлівна Бедренко, поділилися своїми спогадами про Голодомор в селі на Київщині, про долю їхніх рідних та односельчан.

Від них до нас: наш обов'язок зберегти пам'ять про те, що було вчинено з українцями в 1932-1933 роках, про вбивство 7 мільйонів людей,

про тих, хто зміг вижити.

Екскурсія до Національного музею «Меморіал жертв Голодомору» змушує замислитись та спонукає будувати свою державу враховуючи помилки минулого. Пам'ять про Голодомор може виховувати в наступному поколінні риси, які будуть «щепленням» від ненависті. Це музей суспільних процесів, де діти та підлітки разом з дорослим поколінням можуть зрозуміти механізм дії тоталітаризму. Відчути невинну трагедію минулого.